30/11/2019

Η πρώτη σκέψη σου όταν ξυπνήσεις να είναι αυτή…

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Εύχομαι ο Θεός να είναι πάντα μαζί σου και να ευλογεί τη ζωή σου. Εύχομαι να ζεις την αγάπη του Χριστού στην καρδιά σου και κάθε ημέρα σου να κυλάει ευλογημένη, μέσα στην αίσθηση της παρουσίας κι αγάπης του Θεού.

Τι ώρα είναι τώρα; Το ρωτώ, διότι δεν ακούμε όλοι την ίδια ώρα. Η εκπομπή αυτή ακούγεται σ' όλο τον κόσμο σε διαφορετικές ώρες.

Και αν εδώ, στην Ελλάδα, τώρα είναι μεσημέρι, στην Αμερική είναι ακόμα χαράματα. Αλλού είναι πιο προχωρημένη η ώρα.

Αλλού ακούγεται σε αναμετάδοση και αλλού ακούγεται σε επανάληψη. Μα όπου κι αν είμαστε, όποια ώρα κι αν είναι, ένα είναι το βέβαιο: ο Θεός είναι παρών! Εκεί όπου είσαι αυτή τη στιγμή.

Παρών είναι ο Θεός στη ζωή σου. Δεν ξέρω αν το αισθάνεσαι κι αν το νιώθεις.

Δεν ξέρω αν αυτή η αίσθηση σου δίνει χαρά ή φόβο, αν σου δημιουργεί ψυχοπλάκωμα ή απέραντη ελπίδα, αισιοδοξία και δύναμη. Πιστεύω όμως ότι, αν

είσαι άνθρωπος του Θεού, σίγουρα νιώθεις τον Θεό.

Αν αγαπάς τον Χριστό και προσεύχεσαι, αν κοινωνάς με επίγνωση, αγώνα και προσπάθεια, αν εξομολογείσαι, αν μελετάς πνευματικά βιβλία και καλλιεργείς την ψυχή σου, τότε σίγουρα νιώθεις τον Θεό.

Και καταλαβαίνεις ότι είναι πολύ βασικό αυτό που συζητάμε τώρα.

Το πιο σημαντικό στη ζωή είναι αυτό: να έχεις μια επαφή με τον Θεό.

Γι' αυτό, όταν ξυπνάς το πρωί, μην ξεκινάς την ημέρα σου χωρίς να κάνεις λίγη προσευχή.

Και πρόσεξε τι εννοώ: δεν εννοώ να κάνεις μια τυπική προσευχή και να πεις κάποια μηχανικά λόγια.

Το ζητούμενο είναι η ψυχή σου να αποκτήσει την κατάλληλη διάθεση και στάση απέναντι στον Θεό. Να βάλεις τον Θεό μέσα στην ημέρα που έρχεται. Να ντύσεις στο θείο φως τους ανθρώπους που σε περιβάλλουν.

Να δεις μέσα στη χάρη Του τον ίδιο σου τον εαυτό, την ψυχή σου, το σώμα σου, τα έργα σου. Και να ξεκινήσεις την ημέρα σου με μια τέτοια αίσθηση. Αρκεί να μη γίνουν όλα αυτά τυπικά και βιαστικά.

Για μερικούς τα πράγματα πάνε κάπως έτσι: ξυπνάω, τρέχω γρήγορα να πλυθώ, ντύνομαι, τρώω το πρωινό μου, φεύγω.

Και έπειτα από λίγη ώρα καταλαβαίνω ότι έχω μπει για τα καλά στον ρυθμό της ζωής, σαν ένα μοτεράκι, σαν ένα μηχανάκι.

Αγνοώντας από πού έρχομαι και πού πηγαίνω και γιατί τα κάνω όλα αυτά.

Τα πράγματα θα γίνουν πολύ πιο όμορφα αν φροντίσεις ώστε η ημέρα σου να βιώνεται συνειδητά.

Δηλαδή, να κάνεις αυτά που κάνεις, με επίγνωση και συνειδητά. Να ξυπνάς, να ανοίγεις τα μάτια σου το πρωί και να λες μέσα σου με συναίσθηση κι επίγνωση: «Ζω άλλο ένα δώρο του Θεού. Ζω άλλη μια καινούργια ημέρα».

Κι αυτό να σε γεμίζει χαρά και ευτυχία. Και να αφήνεις να μπει αυτή η αίσθηση μέσα σου, έτσι ώστε να ποτίσει την καρδιά σου μια αίσθηση ευγνωμοσύνης.

Δηλαδή, να πεις: «Κύριε, σε δοξάζω και σε ευχαριστώ. Σε ευχαριστώ, γιατί μου χαρίζεις τη ζωή και γιατί ξύπνησα».

Η πρώτη σκέψη σου όταν ξυπνήσεις να είναι αυτή.